

## **Skrivelse angående plagiat och hur Ekonomihögskolan bör hantera plagiat**

Plagiat är en styggelse då det utgör stöld av intellektuell egendom och brist på akademisk heder. Ett universitet som lever som en akademi, bekämpar plagiat snabbt, hårt och tydligt.

Tidigare ertappades en plagiatör på en annan fakultet på Linnéuniversitetet. Sanktionen blev en varning. Följande en policy att medarbetare skall hållas kort med information, och förövare skall skyddas genom anonymitet, gav universitetet mycket lite information i ärendet. Vi fick varken veta omfattningen av plagiatet eller motiven till den milda sanktionen.

Den 25 oktober blev jag via Ekonomihögskolans internwebb informerad om att en medarbetare på Ekonomihögskolan blivit rapporterad för misstanke om plagiat. Likt tidigare, är informationen liten, vilket förvisso, i det läget, kan motiveras av att det blott är misstanke. När jag skriver denna skrivelse, tecknar vi den 25 november, dvs en månad senare, en tolfte del av ett år har förlöpt. Utredningens resultat är ännu inte känt och sanktionen är inte meddelad, i alla fall inte till medarbetarna. Den misstänkte är fortfarande en stackare under en misstanke.

Det tar mig inte en dag att genomföra en plagiatutredning. Dessa skall självklart utföras skyndsamt, med omtanke om den som är misstänkt. Jag finner det inhumant och oacceptabelt av Ekonomihögskolan att utsätta den misstänkte för denna oerhörda misstanke under så lång tid som en månad.

Jag har tidigare fäst uppmärksamhet på att Linnéuniversitetets tidigare delorganisation, Högskolan i Kalmar, hade en fördragsamhet med plagiat. Man anställde med full information en dokumenterad plagiatör. Senare anställdes en som misstänktes som plagiatör, men ingen utredning genomfördes. 2012 frågade jag den dåvarande prefekten om man granskade dessa personers publikationer, mot bakgrund av att forskning om plagiat visar att plagiatörer tenderar att upprepa sin gärning. Nej, vi har aldrig granskat dem, blev svaret. Aningslöshet eller fördragsamhet, kan man kalla det. Resultatet är detsamma. Man skickar en signal till omvärlden att plagiat inte tas på stort allvar.

I samband med dagens inhumant långa utredning har jag generöst fått ta del av information som gett vid handen att ytterligare tre personer kan rapporteras för misstanke om plagiat. Två anställda och en tidigare anställd. Bevisen för dessa två misstankar har jag presenterat offentligt på min blogg. Jag har valt att inte rapportera, vilket ingår i motiven till denna skrivelse.

Inför denna anhopning av plagiat tog jag initiativ till att professorerna på Ekonomihögskolan skulle samla sig till ett kollegium, och genom kraftfullt agerande, företräda en sträng hållning i synen på plagiat och i behandlingen av plagiatörer. Av 15 tillfrågade professorer, svarade 4 Ja, 1 svarade nej, och 10 svarade inte. Min slutsats är att det bland professorerna inte finns ett majoritetsstöd för en kraftfull, av Ekonomihögskolans ledning, oberoende agerande mot plagiat.

Som kritik mot mitt agerande, har anförts att det ankommer Linnéuniversitetet centralt att hantera plagiat. Nej, säger jag, det gör det inte. Jag är anställd på ett universitet, inte på ett företag som behandlar sina anställda som menlösa individer, utan egen kraft, utan egen moral, utan eget ansvar. Med denna skrivelse tar jag mitt akademiska ansvar, och önskar att institutionsstyrelsen ställer sig bakom andan i skrivelsen, att med full styrka kämpa för en nolltolerans av plagiat.

Mot bakgrund av Linnéuniversitetets

- inhumana handläggning av plagiatärende,
- skydd av plagiatörer genom anonymitet,
- underlåtenhet att motivera beslut,
- svaga sanktionering av plagiat,
- tidigare visad fördragsamhet med plagiat,
- underlåtenhet att agera proaktivt,
- fått erfara nya plagiatfalls uppdykande och
- professorers likgiltighet inför plagiatproblemet,

står mitt hopp till Ekonomihögskolan styrelse.

Ekonomihögskolan måste agera, tydligt och klart, på det att inte en kultur av fördragsamhet med plagiat ånyo skall få fäste i den nya organisationen, och att medarbetarna skall kunna möta kollegor från andra universitet, utan att skämmas. Samtidigt måste också misstänkta medarbetare behandlas med respekt, vilket görs genom en snabb utredning, men med hårda sanktioner, för att tydligt signalera en noll-tolerans mot plagiat.

Mitt förslag är att Ekonomihögskolan inrättar en Kommission för Forskningsetik, med uppgift att i första hand verka förebyggande, genom att via debatt utveckla Ekonomihögskolans forskningsetik, men också verka sanktionerande, genom att låta utreda misstankar om brott mot forskningsetiken, där resultatet offentliggörs och utredning samt kollegial sanktion motiveras.

Ferrara den 25 november 2014

Sven-Olof Yrjö Collin

Professor i Företagsekonomi med inriktning på Bolagsstyrning och Redovisning

(För den som är obekant med kollegial sanktion, innebär det att om plagiat konstateras, offentliggörs den artikel som rymmer plagiat, samt de artiklar som fått lämna sin text till plagiatet, samt de journaler och bokförlag som berörs, blir informerade, så att de kan dra tillbaka plagiatet. De arbetsrättsliga åtgärderna ingår självfallet inte i kollegial sanktion.)